

РЕШЕНИЕ

№ 6826

гр. София, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 09.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **10357** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер 10357 по описа за 2023 година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 46а, ал. 1 и ал. 2 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на А. С. С. Б. гражданин на И. срещу ЗАПОВЕД №5401 ПАМ-193 от 05.10. 2023г., на Началника на Гранично полицейско управление -В., с която лицето принудително настаняване в Специализиран дом за временно настаняване на чужденци /СДВНЧ/.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна поради нарушения на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. На първо място се твърди, че не е доказана визираната опасност лицето да се укрие, както е изискването на чл.44, ал.6 от ЗЧРБ. Подчертава се, че целта на чужденеца и контакт с българските власти за решаване на проблема му, а не укриването му. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата си лично и заедно с процесуалния си представител адв.П.. Претендира присъждането на адвокатско

възнаграждение.

Ответникът – не изпраща процесуален представител.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорения акт на жалбоподателя е наложена ПАМ настаняване в СДВНЧ на основание чл.44, ал.6, ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ. Заповедта е постановена във връзка с организацията на изпълнението на заповед рег.№5401 ПАМ-192 от 05.10.2023г. за налагане на „Връщане“. Визирано е, че съществуват пречки за изпълнението ѝ, изложени в предложението рег.№5401р-19179- 05.10.2023г..

Видно от същото предложение на л.16 на 04.10.2023г. около 4,10ч. на ГКПП –В. Д. мост е получен сигнал за 2 лица, отговарящи на профила на нелегален мигрант, като едно от тях е А. Б., гражданин на И., с иракски паспорт. С предложението е предложено да се върнат лицата до страната по произход и настаняване в СДВНЧ, както и с оглед опасността за изпълнение на заповедите е предложено да се допусне предварителното им изпълнение.

На л.18 е заповед рег.№5401 ПАМ-192 от 05.10.2023г. за връщане до страната по произход.

Приложена е и заповед №4066з-1494 от 26.07.2023г. от Директора на РДГП Р. за оправомощаване на конкретно за ГПУ В. на Началника му за издаване на ПАМ.

При така установените факти, от правна страна СЪДЪТ намира следното:

Заповедта е връчена на 05.10.2023г., видно от положената дата и подпис на жалбоподателя върху акта /л.14/, като жалбата е подадена до съда на 16.10.2023г.. Следователно обжалва се в срок подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, подаден от надлежна страна, за която е налице интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, съобразно чл.44, ал.8 от ЗЧРБ, видно от посочената заповед за оправомощаване.

СЪДЪТ констатира, че съгласно посочената норма на чл.44, ал.10 от ЗЧРБ настаняването се извършва въз основа на заповед за принудително настаняване, издадена от компетентния орган по ал. 1, като в заповедта изрично се посочват необходимостта и законовото основание за настаняването. В тази връзка е посочена ал.6 и ал.8 на чл.44 от ЗЧРБ. Видно от първата в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденец в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Също така, съгласно ал.8 - настаняването продължава до отпадане на обстоятелствата по ал. б, но не повече от 6 месеца.

Съдът установява, че в описаното предложение не е посочено има ли опасност от укриване и въз основа на какви обстоятелства е направена тази констатация. Не е ясно и защо е прието, че ще се възпрепятства изпълнението на заповедта за връщане. Не е посочено и срок за настаняването, макар в закона същото да е до отпадане на пречките за изпълнение на първата заповед. Следва да се има предвид, че лицето не е с неустановена самоличност. Не е ясно и защо по отношение на лицето не е приложена друга, по лека мярка напр. по чл.44, ал.-5 т.1 от ЗЧРБ за ежеседмично явяване. Видно

е от чл.15 §.1 на Директива 2008/115, че има 2 хипотези на задържане, ако не могат да се приложат други, по-леки ефективно мерки. Тази възможност конкретно не е изследвана вкл. не е констатирано, че съгласно посочените хипотези на директивата има или опасност от укриване или възпрепятстване на връщането. Ответникът е приел, втората хипотеза, но не е изложил съображения, поради което заповедта е процесуално и материално незаконосъобразна.

Следва да се маркира, че обосновано адв.П. прави възражението, че с оглед подадената молба за закрила от 13.10.2023г. лицето има статут на търсещ закрила, поради което на основание това настъпило след издаването на акта основание-заповедта е незаконосъобразна.

С оглед изложеното жалбата трябва да се уважи, съответно трябва да се постанови освобождаване на лицето на основание чл.46а, ал.5 от ЗЧРБ след влизане в сила на съдебното решение.

Следва да се уважи искане на процесуалния представител на оспорващия за присъждане на адв.възнаграждение на основание чл.38 от ЗА и по аналогия на чл.35а от Наредба 1/2004г. в размер на 300лв., която сума следва да се възстанови от бюджета на ЮЛ -МВР, към което е органа издал акта.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 47 състав

РЕШИ:

По жалба на А. С. С. Б. гражданин на И. ОТМЕНЯ като незаконосъобразна ЗАПОВЕД №5401 ПАМ-193 от 05.10. 2023г., на Началника на Гранично полицейско управление -В. при ГД "Гранична полиция" -МВР, с която лицето принудително настаняване в Специализиран дом за временно настаняване на чужденци /СДВНЧ/.

ОСЪЖДА МВР да заплати адвокатско възнаграждение на адв.В. П. от 300лв..

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено пред Върховния административен съд.

Административен съдия: